

იესო ქრისტეს გამოცხადება — ნომერი თორმეტი

ორი გამოცდა

Jeff Pippenger

2023-11-07

ჩვენ ახლა განვიხილავთ გამოცხადების წიგნის მეთერთმეტე-მეცამეტე თავებს, სადაც ვპოულობთ დიადი ბრძოლის საბოლოო საშედეგათო ბრძოლის ყველა მოწინააღმდეგეს, რომელიც პირველი ცის ბრძოლის ველზე მიმდინარეობს. მოწინააღმდეგე ძალები არიან ასორმოდოთხი ათასი და ბაბილონიდან გამომავალი დიდი სიმრავლე, როგორც მეორეხარისხოვანი ძალა, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის, კათოლიკური ეკლესიის, ამერიკის შეერთებული შტატებისა და თავად სატანის წინააღმდეგ. ასორმოდოთხი ათასი და დიდი სიმრავლე ღმერთის ლაშქარია, რომელიც მესამე ანგელოზის უწყებას წარმოადგენს, და ომის ორივე მხარე ასევე დგას ღმერთის სასჯელის ლაშქრის წინაშე, რომელიც წარმოადგენილია არა მესამე ანგელოზით, არამედ მესამე ვაით.

2020 წელს რესპუბლიკური და პროტესტანტული რქების მკვლევლობას რომელი გარკვეული მახასიათებლები შეუწყო ხელს, ამის გამოსავლენად, ჩვენ ვცდილობთ განვსაზღვროთ ის წინასწარმეტყველური მახასიათებლები, რომლებიც კაცობრიობის ბრძოლისას პირველ ცაში ვლინდება — საკვირაო კანონიდან იმ დრომდე, ვიდრე მიქაელი აღდგება. იმ ისტორიაში მთელი მსოფლიო იმულებულია მხეცის ხატი აღმართოს. ეს ისტორია წარმოადგენს შეერთებული შტატების ისტორიის გამეორებას 2001 წლის 11 სექტემბრიდან მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონამდე, რომელიც ამ ორ პარალელურ ისტორიას ჰყოფს. როგორც პარალელური ისტორიები, ორივე მათგანი მეორე ისტორიისთვის მოწმობას წარმოადგენს. რაც ერთ-ერთ ამ ისტორიაში ხდება, ის მეორე ისტორიაშიც მოხდება. სწორედ მეორე ისტორიაა გამოცხადების მეთორმეტე და მეცამეტე თავების ყურადღების ცენტრში, და ჩვენი განზრახვაა გავიგოთ მეორე მოწმე, რათა პირველ ისტორიას, რომელიც ახლა თითქმის დასრულებულია, წინასწარმეტყველური ნათელი მოვფინოთ.

სამი ძალა, რომელნიც მიჰყავთ წუთისოფელი არმაგედონისაკენ, წარმოადგენილნი არიან მეთორმეტე და მეცამეტე თავებში. პირველად მოხსენიებულია გველეშაპის ძალა.

და გამოჩნდა სხვა სასწაული ცაში; და აჰა, დიდი წითელი გველეშაპი, რომელსაც ჰქონდა შვიდი თავი და ათი რქა, და მის თავებზე შვიდი გვირგვინი. და მისმა კუდმა წარიტაცა ცის ვარსკვლავთა მესამედი და მიწაზე გადმოყარა ისინი; და გველეშაპი იდგა იმ ქალის წინაშე, რომელიც მშობიარობისათვის იყო გამოზადებული, რათა შთაენთქა მისი შვილი, როგორც კი იგი დაიბადებოდა. გამოცხადება 12:3, 4.

და უაითის მიერ გვცნობილია, რომ ამ თავში დრაკონი არის სატანა, ხოლო მეორეული აზრით — წარმართული რომი. როგორც სატანა, ისე წარმართული რომი წარმოადგენენ გაერთიანებული ერების ტიპს. მხეცის ათი რქა გამოხატავს გამოცხადების მეჩვიდმეტე

თავში ნაჩვენებ ათ მეფეთა ბოროტ კავშირს. ეს ათი მეფე გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში არიან წარმოდგენილნი და იქვე იდენტიფიცირებულნი არიან, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეშვიდე სამეფო. მხეცი წარმოდგენილია, როგორც შვიდი თავისა და შვიდი გვირგვინის მქონე, რითაც იგი აღინიშნება, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეშვიდე სამეფო. დანიელის მეორე თავში ისინი წარმოდგენილნი არიან, როგორც სულიერი საბერძნეთი; ასევე, ისინი არიან ახაბი ქარმელის მთის მოწმობაში და ისინი არიან ფსალმუნის ოთხმოცდამესამის ათი მტერი.

მეორე მიწიერი ძალა მტრისა, რომელიც მოხსენიებულია გამოცხადების მეთორმეტე და მეცამეტე თავებში, არის ზღვიდან ამომავალი მხეცი, რომელსაც და უაითი პირდაპირ აიგივებს კათოლიციზმთან.

და მე დავდექი ზღვის ქვიშაზე და ვიხილე, რომ ზღვიდან ამოდიოდა მხეცი, რომელსაც ჰქონდა შვიდი თავი და ათი რქა, და მის რქებზე — ათი გვირგვინი, ხოლო მის თავებზე — გლობის სახელი. და მხეცი, რომელიც ვიხილე, იყო ჯიქს მსგავსი, და მისი ფეხები — როგორც დათვის ფეხები, და მისი პირი — როგორც ლომის პირი; და გველეშაპმა მისცა მას თავისი ძალა, თავისი ტახტი და დიდი ხელმწიფება. და ვიხილე მისი ერთ-ერთი თავი, თითქოს სასიკვდილოდ დაჭრილი; და მისი სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნა; და მთელი ქვეყნიერება გაოცებით გაჰყვა მხეცს. გამოცხადება 13:1–3.

იოანე იდგა ზღვის ნაპირზე პირველ მუხლში, და იგი ხედავს ზღვიდან ამომავალ მხეცს; შემდეგ კი ხედავს მიწიდან ამომავალ მხეცს. და უაიტი განსაზღვრავს, რომ დრო, როდესაც იოანემ ეს ორი მხეცი იხილა, იყო 1798 წელი, რადგან სწორედ იმ წელს პაპობას „ძალა წაერთვა“, რითაც მან მიიღო მომავდინებელი ჭრილობა, რომელიც საბოლოოდ განიკურნებოდა.

„იმ დროს, როცა პაპობას, თავისი ძალისგან განძარცულს, იძულებული გახადეს შეეწყვიტა დევნა, იოანემ იხილა ახალი ძალა, რომელიც ამოვიდა, რათა გაეჟღერებინა გველეშაპის ხმა და განეგრძო იგივე სასტიკი და მკრეხელური საქმე. ეს ძალა, უკანასკნელი, რომელსაც დანიშნული აქვს ეკლესიასა და ღვთის რჯულთან ბრძოლა, წარმოდგენილია კრავითმსგავსი რქების მქონე მხეცით. მის წინამორბედნი მხეცნი ზღვიდან ამოვიდნენ; ხოლო ეს დედამიწიდან ამოვიდა, რითაც წარმოდგენილია იმ ერის მშვიდობიანი აღზევება, რომელსაც იგი განასახიერებდა — შერთებული შტატები.“ Signs of the Times, February 8, 1910.

იოანე უკან იყურება ისტორიაში, როდესაც ხედავს ზღვიდან ამომავალ მხეცს, რომელიც პაპობაა. ისტორიაში წინ იყურება და ხედავს მიწიდან ამომავალ მხეცს, რომელიც შერთებული შტატებია. ამიტომაცაა, რომ ზღვიდან ამომავალი მხეცი წინასწარმეტყველურად ისეა წარმოჩენილი, როგორც არის. 1798 წლიდან უკან მოხედვისას, იოანე პირველად ხედავს „შვიდ თავს და ათ რქას“, რაც ისტორიაში იმ მომენტს აღნიშნავს, როცა სამი რქა აღმოიფხვრა, რათა ადგილი დათმობოდა პაპობის ძლიერ რქას, რომელიც დიდსიტყვაობდა.

მაშინ მსურდა შემეცნო ჭეშმარიტება მეოთხე მხეცის შესახებ, რომელიც განსხვავებული იყო ყველა სხვათაგან, მეტისმეტად საშინელი, რომლის კბილები რკინისა იყო და ბრჭყალები — სპილენძისა; რომელიც შთანთქავდა, ამსხვრევდა და ნარჩენს თავის ფეხებით თელავდა; და მისი თავის ათი რქის შესახებ, და იმ სხვაზეც, რომელიც ამოვიდა და რომლის წინაშეც სამი დაეცა; იმ რქაზეც, რომელსაც თვალელები ჰქონდა და პირი, რომელიც მეტისმეტად დიდ სიტყვებს ლაპარაკობდა, და რომლის შესახედაობა მის თანასწორებზე უფრო მედიდური იყო. დანიელი 7:19, 20.

სანამ ჰერულების, ოსტროგოთებისა და ვანდალების ის სამი რქა მოიშორებოდა, წარმართული რომი წარმოდგენილი იყო „ათი გვირგვინით“. ეს ათი გვირგვინი წარმართულ რომს წარმოადგენს. შემდეგ იოანე ასახელებს საბერძნეთის ავაზას, შემდეგ მიდია-სპარსეთის დათვს, და შემდეგ ბაბილონის ლომს.

პირველი ლომს ჰგავდა და არწივის ფრთები ჰქონდა; ვუყურებდი, ვიდრე მისი ფრთები არ მოიგლიჯა, და იგი მიწიდან აღიმართა, და კაცივით ფეხზე დააყენეს, და კაცის გული მიეცა მას. და აჰა, სხვა მხეცი, მეორე, დათვს ჰგავდა; იგი ერთ მხარეს წამოიწია და პირში, კბილებს შორის, სამი ნეკნი ჰქონდა; და ასე უთხრეს მას: ადექი, ბევრ ხორცს დაეუფლე. ამის შემდეგ ვუყურებდი, და აჰა, კიდევ სხვა, ავაზას ჰგავდა, რომელსაც ზურგზე ფრინველის ოთხი ფრთა ჰქონდა; ამ მხეცს ოთხი თავიც ჰქონდა; და ბატონობა მიეცა მას. დანიელი 7:4-6.

კათოლიციზმში არ არსებობს არც ერთი ელემენტი, რომელიც ქრისტიანულია, და ზღვის მხეცი წარმოადგენს ბიბლიური წინასწარმეტყველების ყველა წინამორბედი წარმართული სამეფოს ერთობლიობას. ზღვის მხეცი წარმოდგენილია ისტორიული თანმიმდევრობის შებრუნებული წესით, რადგან იოანე ისტორიას უკან იხილავს. მან პირველად იხილა ის ძალაუფლება, რომელიც დამყარდა მას შემდეგ, რაც სამი რქა იქნა მოცილებული — პაპობა. შემდეგ მან იხილა ათი რქა ათი გვირგვინით — წარმართული რომი. შემდეგ იხილა ავაზა — საბერძნეთი. შემდეგ იხილა დათვი — მედო-სპარსეთი. შემდეგ იხილა ლომი — ბაბილონი. ზღვის მხეცის აღწერილობა შედგება თითოეული წინამორბედი წარმართული სამეფოს ელემენტებისაგან, და ეს აღწერილობა ადასტურებს, რომ პაპობა არის ბიბლიურ ისტორიაში არსებული წარმართობის ყოველი სახის ნაზავი. კათოლიციზმში არ არსებობს არც ერთი ელემენტი, რომელიც ქრისტიანულია. ყველაფერი, რაც კათოლიციზმში შეიძლება ქრისტიანულად მოჩანდეს, ყალბია.

ქარმელის მთაზე, როდესაც ელია იეზუბელის წინასწარმეტყველებსა და მის განდგომილ ქმარს შეებრძოლა, იეზუბელი სამარიაში, საკუთარ სახლში იმყოფებოდა. ტვიროსის მეძავი დავიწყებულია ორრქიანი მიწის მხეცის ისტორიის განმავლობაში. იეზუბელი მუდამ დამალულია, და გამოცხადების მეთორმეტე და მეცამეტე თავებში ქვეყნიერება გაოცებით მისდევს მას, მაგრამ იგი ზეცაში საოცრებად, გასაკვირ საგნად არ არის წარმოჩენილი, როგორც გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია, ამერიკის შეერთებული შტატები და სატანა. იგი თავისი მართვის ცენტრში, სამარიაშია დაბრუნებული — ქალაქ რომში.

მიწიერი მხეცის ისტორია არის ის ადგილი, სადაც მთელი მსოფლიოსთვის მხეცის ხატის გამოცდა გამოიკვეთება. ეს გამოცდა მიმდინარეობს პირველი ცის ომის განმავლობაში. სწორედ ამის განხილვა გვსურს ამ ეტაპზე. იმ მუხლებში, რომელთა განხილვასაც ახლა ვაპირებთ, სიტყვა „იგი“-ს ნაცვლად გამოვიყენებ „შეერთებულ შტატებს“.

და მე ვიხილე სხვა მხეცი, რომელიც ამოდიოდა მიწიდან; და შეერთებულ შტატებს ჰქონდა კრავის მსგავსი ორი რქა, და შეერთებული შტატები ლაპარაკობდა როგორც გველეშაპი. და შეერთებული შტატები ახორციელებს პირველი მხეცის მთელ ძალაუფლებას მის წინაშე და აიძულებს დედამიწას და მასზე მცხოვრებთ თაყვანი სცენ პირველ მხეცს, რომლის სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნა. და შეერთებული შტატები ახდენს დიდ სასწაულებს, ისე რომ ზეციდან დედამიწაზე ცეცხლიც კი ჩამოჰყავს ადამიანთა თვალწინ, და აცდუნებს დედამიწაზე მცხოვრებთ იმ სასწაულების მეშვეობით, რომელთა ქმნის ძალაც შეერთებულ შტატებს მიეცა მხეცის წინაშე; და ეუბნება დედამიწაზე მცხოვრებთ, რომ გააკეთონ ხატი იმ მხეცისა, რომელსაც მახვილით ჰქონდა ჭრილობა და მაინც იცოცხლა. და [შეერთებულ შტატებს] მიეცა ძალაუფლება, სიცოცხლე შთაებერა მხეცის ხატისთვის, რათა მხეცის ხატსაც ელაპარაკა და ეზრუნა იმაზე, რომ მოეკლათ ყველა, ვინც არ თაყვანს სცემდა მხეცის ხატს. და შეერთებული შტატები აიძულებს ყველას — მცირესა და დიდს, მდიდარსა და ღარიბს, თავისუფალსა და მონას — მიიღონ ნიშანი თავიანთ მარჯვენა ხელზე ან თავიანთ შუბლზე; და რათა ვერავის შეეძლოს ყიდვა ან გაყიდვა, გარდა იმისა, ვისაც აქვს ნიშანი, ან მხეცის სახელი, ან მისი სახელის რიცხვი. გამოცხადება 13:11–17.

გამოცხადების მეცამეტე თავში, წარმართული რომის გველეშაპმა პაპობას სამი რამ მისცა, როდესაც მან პაპობა დედამიწის ტახტზე დასვა.

და მხეცი, რომელიც ვიხილე, იყო მსგავსი ავაზაკისა; მისი ფეხები იყო, როგორც დათვის ფეხები, და მისი პირი — როგორც ლომის პირი; და მისცა მას გველეშაპმა თავისი ძალა, თავისი ტახტი და დიდი ხელმწიფება. გამოცხადება 13:2.

ათი მეფე, რომლებიც წარმართულ რომს წარმოადგენენ (საფრანგეთი, როგორც ამ ათიდან უმთავრესი მეფე, ახაბით წარმოდგენილი), პაპობას სამ რამეს აძლევდნენ: ძალაუფლებას, ტახტსა და ხელისუფლებას. როდესაც იმპერატორმა კონსტანტინემ დედაქალაქი დასავლეთში მდებარე ქალაქ რომიდან აღმოსავლეთში გადაიტანა და 330 წელს კონსტანტინოპოლი რომის იმპერიის ახალ დედაქალაქად აქცია, მაშინ წარმართულმა რომმა რომის ეკლესიას თავისი „ტახტი“ მისცა.

როდესაც ფრანკთა (საფრანგეთის) მეფე კლოვისი კათოლიკეობაზე მოიქცა და 496 წელს დაიწყო ბრძოლა იმ ძალთა წინააღმდეგ, რომლებიც ეწინააღმდეგებოდნენ პაპობის აღზევებას დედამიწის ტახტზე, მაშინ წარმართულმა რომმა პაპობას თავისი „ძალაუფლება“ მისცა.

533 წელს იუსტინიანემ გამოსცა დეკრეტი, რომელმაც რომის ეკლესია გამოაცხადა როგორც ყველა ეკლესიის თავად, ასევე მწვალებელთა შემსწორებლად. იმ დროისთვის წარმართული რომის ხელისუფლება გადაცემული იყო პაპობისათვის.

მეთორმეტე მუხლში ნათქვამია, რომ „იგი [შეერთებული შტატები] მის წინაშე აღასრულებს პირველი მხედის მთელ ძალაუფლებას.“ ძალაუფლება, რომელსაც პაპობა ახორციელებდა, წარმოდგენილია კლოვისით, რომელმაც თავისი სამხედრო და ეკონომიკური ძლიერება პაპობას მიუძღვნა. ამიტომაც კათოლიციზმი კლოვისს უწოდებს „კათოლიკური ეკლესიის პირმშოს“, ხოლო საფრანგეთს — „კათოლიკური ეკლესიის უზუცეს ასულს“. შეერთებული შტატები პაპობისათვის შეასრულებს იმავე ბინძურ საქმეს, რომლის დასაბამიც კლოვისმა 496 წელს მისცა.

შეერთებული შტატების ძალაუფლება გამოყენებული იქნება იმისათვის, რომ „დედამიწა და მასზე მცხოვრებნი თავყანს სცემდნენ პირველ მხედს, რომლის სასიკვდილო ჭრილობაც განიკურნა.“ შეერთებული შტატები თავის სამხედრო და ეკონომიკურ ძალას გამოიყენებს იმისათვის, რომ მთელმა მსოფლიომ კვირა დღე დასვენების დღედ მიიღოს. ტვიროსის მეძავი პირველად მრუშობას ჩაიდენს მიწის მხედთან მალე მოსალოდნელი კვირის კანონის დროს, შემდეგ კი გამოვა და მრუშობას ჩაიდენს დედამიწის ყველა დანარჩენ მეფესთან.

მეცამეტე მუხლში, „იგი [შეერთებული შტატები] დიდ სასწაულებს ახდენს, ისე რომ ზეციდან ცეცხლს ჩამოაქვს დედამიწაზე ადამიანთა თვალწინ.“ ცეცხლი წარმოადგენს არაწმიდა უწყებას. ორმოცდამეათე დღის დღესასწაულზე ცეცხლის ენები წარმოადგენდა წმიდა უწყებას, რომელსაც თან ახლდა უნარი, ეს უწყება მთელი მსოფლიოსთვის გადაეცა. ცეცხლი, რომელიც შეერთებულ შტატებს ზეციდან ჩამოაქვს, ასევე ზემოქმედებას მოახდენს ყოველ ერზე და ყოველ ენაზე.

მეთოთხმეტე მუხლში შეერთებული შტატები ატყუებს „ქვეყანაზე დამკვიდრებულთ იმ სასწაულთა მეშვეობით, რომელთა ქმნის ძალაც [შეერთებულ შტატებს] ჰქონდა მხედის წინაშე; ეუბნება რა ქვეყანაზე დამკვიდრებულთ, რომ გააკეთონ ხატება მხედისა, რომელსაც მახვილით მიყენებული ჭრილობა ჰქონდა და მაინც იცოცხლა“. ის მოტყუება, რომელსაც შეერთებული შტატები სამყაროს მოსატყუებლად იყენებს, წარმოდგენილია წინა მუხლში ზეციდან ჩამოსული ცეცხლით. ზეციდან ჩამოსული ცეცხლი წარმოშობს სასწაულებს, რომელთაც შეერთებული შტატები იყენებს, რათა მსოფლიოს უბრძანოს დაამყაროს ერთმსოფლიო მმართველობა, რომელიც ეკლესიისა და სახელმწიფოს გაერთიანებისაგან შედგება, იმგვარი ურთიერთობით, სადაც ეკლესია აკონტროლებს ამ კავშირს.

ეს არის ის, რასაც ახაბისა და იეზუბელის ურთიერთობა წარმოადგენდა, როდესაც ელიაჰუ აღდგა. ელიაჰუს ბრძოლა ქარმელის მთაზე აღსრულდა შეერთებული შტატების დასაწყისში, პირველი ანგელოზის მოძრაობის დროს 1840-დან 1844 წლამდე, იმ მიზნით, რომ განესხვავებინათ პროტესტანტიზმის ჭეშმარიტი წინასწარმეტყველი პროტესტანტიზმის ყველა ცრუ წინასწარმეტყველისგან.

ეს კვლავ სრულდება შეერთებული შტატების აღსასრულის ჟამს, მხედის ხატის ჩამოყალიბების გამოცდის დროს, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო და დასასრულს პოულობს მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონს.

ელის სრული აღსრულება ხდება უფლის დიდსა და საშინელ დღემდე, რომელიც არის შვიდი უკანასკნელი წყლული. ამიტომ, ქარმელის მთა, ელია, ახაბი და იზებელი წარმოდგენილნი არიან იმ საქმეში, whereby ამერიკის შეერთებული შტატები აიძულებს დედამიწის პლანეტას, მიიღოს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ერთმსოფლიო მმართველობა, რომელსაც მართავს კათოლიკური ეკლესია. ამერიკის შეერთებული შტატები ამ ქმედებას ახორციელებს თავისი სამხედრო ძლიერებით, ეკონომიკური სიმტკიცითა და იმ გახრწნილი, ჰიპნოზური საკომუნიკაციო საშუალებებით, რომელთაც იგი წარმართავს და აკონტროლებს, და რომლებიც წარმოდგენილია იმით, რასაც მსოფლიო ქსელის „საინფორმაციო სუპერ მაგისტრალს“ უწოდებენ.

მეთხოუმეტე მუხლში გვამცნობენ, რომ „[შეერთებულ შტატებს] ჰქონდა ძალა, სიცოცხლე მიეცა მხეცის ხატისთვის, რათა მხეცის ხატს ელაპარაკა კიდეც და ისიც მოეხდინა, რომ ყველა, ვინც არ სცემდა თავყვანს მხეცის ხატს, მოკლულიყო.“ ამრიგად, სიკვდილით დასჯის მუქარა, რომელიც შეერთებული შტატების სამხედრო ძლიერებით ხორციელდება და რომელიც მაშინ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის უმთავრეს მეფეს წარმოადგენდა, ძალას ანიჭებს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ერთმსოფლიო მთავრობას, რომ ილაპარაკოს. ლაპარაკის მოქმედება ხორციელდება საკანონმდებლო და სასამართლო ხელისუფლების მეშვეობით. გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის საკანონმდებლო შტო ნიუ-იორკშია, ხოლო გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის სასამართლო შტო — ნიდერლანდების ჰააგაში. ჰააგა წარმოადგენს ძველ სამყაროს, ხოლო ნიუ-იორკი — ახალ სამყაროს. როგორც შეერთებულ შტატებს, ისე ნიდერლანდებსაც წარსულში ჰქონდათ ისეთი ისტორია, როდესაც ისინი თავისუფლებისა და უფლებების უმთავრეს დამცველებად გამოირჩეოდნენ, მაგრამ ორივე თავიანთ შესაბამის ისტორიას ამთავრებს — დრაკონივით მეტყველებით.

„ვინაიდან შაბათი მთელ ქრისტიანულ სამყაროში დავის განსაკუთრებულ საკითხად იქცა, და რელიგიური და საერო ხელისუფლებანი გაერთიანდნენ კვირის დაცვის იძულებით დასამკვიდრებლად, მცირერიცხოვანი უმცირესობის მტკიცე უარი, დაემორჩილოს ხალხის მოთხოვნას, მათ საყოველთაო წყევლის საგნად აქცევს.... და ბოლოს გამოიცემა განკარგულება მათ წინააღმდეგ, ვინც მეოთხე მცნების შაბათს წმიდად იცავს, მათ უმკაცრესი სასჯელის ღირსად გამოაცხადებენ და ხალხს მისცემენ უფლებას, განსაზღვრული დროის შემდეგ, სიკვდილით დასაჯონ ისინი. რომანიზმი ძველ სამყაროში და განდგომილი პროტესტანტიზმი ახალში მსგავს გზას დაადგებიან მათ მიმართ, ვინც პატივს მიაგებს ყველა საღვთო მცნებას.“

“ღვთის ხალხი მაშინ ჩაძირული იქნება იმ ტანჯვისა და შევიწროების სცენებში, რომელთაც წინასწარმეტყველი აღწერს, როგორც იაკობის გასაჭირის დროს.” The Great Controversy, 615, 616.

მეთექვსმეტე და მეჩვიდმეტე მუხლებში, მას შემდეგ, რაც მხეცის ხატი დადგინდება და მიეცემა ლაპარაკის ძალა, „[შეერთებული შტატები] აიძულებს ყველას, მცირესაც და დიდსაც, მდიდარსაც და ღარიბსაც, თავისუფალსაც და მონასაც, მიიღონ ნიშანი

თავიანთ მარჯვენა ხელზე ან თავიანთ შუბლზე; და რათა ვერავინ შეძლოს ყიდვა ან გაყიდვა, გარდა იმისა, ვისაც ექნება ნიშანი, ან მხეცის სახელი, ან მისი სახელის რიცხვი.“

მხეცის ხატის ჩამოყალიბება არის ის გამოცდა, რომელიც წინ უსწრებს მხეცის ნიშნის გამოცდას. თუ ვერ გავივლით იმ გამოცდას, რომელსაც წარმოადგენს მხეცის ხატის ჩამოყალიბება, ჩავვარდებით მხეცის ნიშნის გამოცდაში. ეს ორი განსხვავებული გამოცდაა, და ეს ორი განსხვავებული სახის გამოცდაა.

მხეცის ხატის ჩამოყალიბება, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო, არის წინასწარმეტყველური გაფრთხილება იმისა, რომ მადლის ჟამის დახურვა მოახლოებულია. ეს არის ელიას უწყება, რომელიც მიუთითებს, რომ ქარმელის მთა უკვე ახლო ჰორიზონტზეა, და რომ ღმერთის ხალხს სჭირდება უზრუნველყოს ხასიათის ზეთი, სულიწმიდის ზეთი და შუაღამის ღაღადის უწყების ზეთი, სანამ საბოლოო მოწოდება გაისმება. მათ უნდა გამოიღვიძონ, რათა, როდესაც ელია ჰკითხავს მათ: „როდემდე უნდა კოჭლობდეთ ორ აზრს შორის?“—მაშინ უტყვნი არ დარჩნენ, რადგან იმ ჟამს უტყვად დარჩენა ნიშნავს მხეცის ნიშნის მიღებას. მხეცის ხატის გამოცდა წარმოადგენს იმ უწყების გაგების საქმეს, რომელიც აუწყებს სამსჯავროს დახურვას, ისევე როგორც მილერიტების უწყება აუწყებდა სამსჯავროს გახსნას.

მხეცის ნიშნის გამოცდა არ მოიცავს არჩევანს, ვინაიდან მასში გამოსაცდელი ვადის არცერთი ელემენტი არ არის. ეს არის დროის ერთი მომენტი და არა დროის მონაკვეთი. ეს არის კრიზისი, და ამიტომაც იგი წარმოადგენს ლაკმუსისებურ გამოცდას, რომელიც გამოავლენს იმ ისრაელიანთა ხასიათს, რომელნიც აჰაბის მიერ კვირა დღის კანონის დროს ქარმელის მთაზე იყვნენ მოხმობილნი. ამის შემდეგ ისინი გამოაჩენენ იმ ხასიათს, რომელიც წინა დროის მონაკვეთში ჩამოაყალიბეს, რომელსაც წინასწარმეტყველურად მხეცის ხატის გამოცდა ეწოდება.

ამიტომაც, როგორც სულიწმიდა ამბობს: „დღეს, თუ მის ხმას მოისმენთ, ნუ გაიქცევებთ თქვენს გულებს, როგორც განრისხებისას, გამოცდის დღეს უდაბნოში, სადაც თქვენმა მამებმა გამომცადეს მე, გამომცადეს და იხილეს ჩემი საქმენი ორმოცი წლის განმავლობაში. ამიტომ შევრისხდი იმ მოდგმას და ვთქვი: მუდამ ცდებიან თავიანთ გულში და ჩემი გზები არ შეუცნიათ. ამიტომ დავიფიცე ჩემს რისხვაში: ვერ შევლენ ჩემს განსვენებაში.“ ეკრძალებოდა, მძანო, რათა რომელიმეში თქვენგან არ აღმოჩნდეს ურწმუნოების ბოროტი გული, ცოცხალი ღმერთისგან განდგომისა. არამედ შეაგონებდეთ ერთმანეთს ყოველდღე, ვიდრე ითქმის: „დღეს“, რათა არც ერთი თქვენგანი არ გაქვავდეს ცოდვის საცდურით. რადგან ქრისტეს თანაზიარნი გავხდით, თუ ჩვენი სასოების დასაბამს მტკიცედ შევინარჩუნებთ ბოლომდე; ვიდრე ითქმის: „დღეს, თუ მის ხმას მოისმენთ, ნუ გაიქცევებთ თქვენს გულებს, როგორც განრისხებისას.“ ებრაელთა 3:7–15.